

[Miljøministeren]

fuldskalaanlæg, og det vil være muligt at vurdere, i hvilket omfang dansk industri vil kunne bidrage ved udviklingen af NO_x-begrænsende teknologi.

Jeg kan afslutningsvis tilføje, at nye oplysninger fra Vesttyskland tyder på, at det bliver billigere at gennemføre handlingsplanen, end vi hidtil har forudsat, såfremt – og det er væsentligt – programmet tilrettelægges hensigtsmæssigt teknisk og tidsmæssigt. Med denne plan har vi grundlaget for, at vi fra dansk side kan fremskynde en international løsning af dette grænseoverskridende forureningsproblem.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Områderne miljø og energi hænger meget nøje sammen. De seneste år har der været en stigende erkendelse af dette forhold og en voksende opmærksomhed over for de miljømæssige aspekter af vores forbrug af energi.

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at de miljømæssige aspekter spiller en meget vigtig rolle i regeringens energipolitik. Jeg er sammen med miljøministeren meget optaget af miljømæssige hensyn i vores energipolitik. Enerkipolitikken er da også tilrettelagt således, at den i meget væsentligt omfang tager hensyn til miljøet. Som de tydeligste eksempler herpå kan jeg nævne den store betydning, som vi tillægger de vedvarende energikilder, besparelserne på energiforbruget, udbygningen med kraftvarme, overskudsvarme fra industrien samt gennemførelse af naturgasprojektet.

Herigennem er forureningen af miljøet blevet reduceret meget betydeligt. Det er i første række luftforureningen, som er blevet begrænset. Som et tydeligt eksempel kan jeg nævne, at SO₂-forureningen, hvor energisektoren er en betydelig forureningskilde, i dag er halveret i forhold til den SO₂-udledning, der ville have fundet sted, hvis forbrugsmønsteret og stigningstakten havde fortsat som i begyndelsen af 1970'erne.

Men vi skal ikke hvile på laurbærrerne. Det er således mit ønske, at elværkernes SO₂-forurening fortsat begrænses ud over de 125.000 t SO₂, der maksimalt må udledes i 1995. Reguleringen af udledningen finder sted efter bestemmelserne i forureningsloven. Ligeledes finder jeg det vigtigt, at svovlholdig olie og kul begrænses, og at anvendelsen af blyfri benzin fortsat

øges. Det er derfor kun et naturligt led i regeringens politik og en fortsættelse af den allerede påbegyndte gennemførelse af denne politik, at også kraftværkernes udledning af kvælstofoxider, altså NO_x, reduceres.

Der er imidlertid en række problemstillinger, som vi må gøre os helt klart i denne forbindelse. Der skal nemlig gennemføres endog meget betydelige investeringer for at begrænse NO_x-forureningen. Det er milliardbeløb, der er tale om. Som det nævnes i regeringens handlingsplan, må det forventes, at de samlede omkostninger frem til år 2005 bliver i størrelsesordenen 6–7 mia. kr. Det svarer til en stigning i produktionsomkostningerne pr. kWh på knap 3 øre eller en omkostningsstigning på ca. 10 pct. For industrien vil stigningen i omkostningerne under de beregnede forudsætninger forøge elregningen med ca. 200 mill. kr. eller knap 10 pct. med det nuværende elforbrug.

Hertil kommer omkostningerne ved begrænsningen af SO₂-udledningen; det er måske ikke helt urealistisk at forestille sig den dag, da rensningsudgifterne med hensyn til NO_x og SO₂ kan blive af samme størrelsesorden som brændselsudgifterne ved elektricitetsproduktionen.

Det drejer sig altså om ganske betydelige samfundsøkonomiske omkostninger, som er nødvendige at afholde for at sikre en reduktion af emissionen fra kraftværkerne. Regeringen tror imidlertid, at det af miljømæssige grunde er nødvendigt at gennemføre dette investeringsprogram.

I denne forbindelse er det efter min opfattelse helt centralt, at vi sikrer os, at ressourcer, som anvendes hertil, bruges på en sådan måde og i en sådan takt, at vi opnår den bedst mulige forbedring af vores miljø.

Jeg kan i den sammenhæng oplyse, at undervisnings- og forskningsministeren vil anmode Forskningsrådenes Forureningsudvalg om en analyse af, på hvilke områder man får mest forureningsbekæmpelse for de anvendte midler.

Samtidig må vi sørge for, at indsatsen på området i så høj grad som muligt baseres på dansk viden og dansk teknik. Herved vil der kunne skabes danske arbejdspladser, spares valuta samt åbnes muligheder for dansk eksport af miljøteknologi. Hensynet til miljøet i Europa er så afgørende, at europæerne ikke kan tillade sig at undlade at gennemføre de nødvendige tiltag